

LIHTSALT RABA

Raba e. kõrgsoo on kindlasti üks omapärasemaid ja vanemaid kooslusi. Mitmetesse meetritesse ulatuv turbakihi tusedus tekitab tavaliselt arvamuse, et künkakujuline raba on väga märg ning laudteest kõrvale astumine võrdub koheselt uppumisega. Nii ja naa. Kui astute rabale, on jala alla jääv pinnas lausa krõbisev - kumera kõrgsoo ülemine osa on väga kuiv, sageli tuleohtlik ning soosse neelamist või sookollide tegutsemisjälgi ei paista kuskil. Torgake aga sõrm laudtee kõrvale ja juba 10 cm sügavusel on tunda märga. Kumb siis - kuiv või märg? Soouurijad on arvamusel, et raba on märjem kui järv või jõgi. Rabavesi on happeline ja hapnikuvaene. Seepärast saavad rabas kasvada vaid vähesed taimed. Pärisperemeesteks rabas on aga turbasasamblad, milliste toidulaud koosneb õhust ja sademetega langevast.

Pikalehine huulhein

Harilik kukemari

Harilik jõhvikas

Soovõhk

Küüvits

Sookail

Harilik rabakas

Harilik sookäpp

Rabamurakas

NIGULA RABA TAIMED

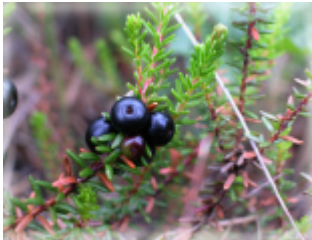
© Nigula LKA 2003

fotod: Kaja Kübar, Murel Merivee
tekst & kujundus: Kaja Kübar, Murel Merivee
Voldiku valmimist on toetanud:
SA Keskkonnainvesteeringute Keskus

Rabamurakas – osadele küllastajatele tavaline, osadele tõeliselt huvipakkuv eksootiline taim, kellede valgete õite hulk ei tähista alati suurete kollakaspunaste marjade valmimist.

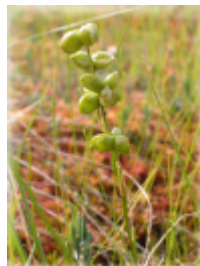
Hariliku kukemarja luuviljad valmivad juulis. Mustad marjad sisaldavad rohkest C-vitamiini, aga maitse – maitsemeel on igal ühel erinev...

Käuivits. Igihaljaste lehtedega sookailu väike roosaõieline sugulane püüab pilku kellukjate õitega, kui tagasihoidlikumad viljad ei kutsu õnneks

korjama – taimed on veidi mürgised

Tagasihoidlik rohekaskollane taim jääb sageli märkamata, ehkki laukaservad ja älved on märgi kasvukohti armastavatest **rabakatest** paiguti tihedalt ääristatud.

Huulheinad eelistavad pisut märjemaid kasvukohti, seega laugaste - älveste äärtel torkavad punaste lehtedega taimed paremini silma.

Roheliste südajate lehtedega **soovõha** valge kandlehe vahel paiknev kollakasroheline tõlvik muutub sügisel kutsuvalt punaseks. **Ettevaatust, soovõhk on mürgine taim!**

Hariliku jõhvika pikad peened puitunud roomavad varred ei tekita mõtetki, et tegelikult on jõhvikad puhmastaimed. Jõhvika tagasihoidlikud roosad õied on kindlasti vähemtuntud kui vitamiinide ja mineraalaineterikkad punased marjad.

Sookail salapärane ja salakaval taim, kelle lõhn võib osadel inimestel põhjustada unisust, teistel jälle meelearksust.

Kes **kanarbikku** ei teaks? Ta on tuntud mee-, ravim- ja ka ilutaim. Õiterohked puhmad annavad suve lõpupoole rabale erksa helelilla värvuse, kevadel lumevaiba taandudes aga pruuni unise tooni.

Kollakasroheline **sookäpp** on väike ja nii märkamatu, et tema otsimist võib võrrelda heinakuujast nõela otsimisega. Väikeste õitega taimel võib turbasammalde vahelt välja ulatuda ka ainult õitega vars.

Kõikjal rabas, kus märkad ererohelist värvust võid olla enam kui kindel, et see on tingitud **valge nokkheina** tihedatest kogumitest.

Ühel varrel võib olla ka mitu heledat õienutti.

Suvel rohelised **raba jänesevilla** mättad muutuvad sügise saabudes järjest kollasemaks ja päikeselisel

septembrihommikul rabas jalutades võid ekslikult arvata, et oled sattunud kullaväljadele.